

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	7509010369
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7509010369.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2014 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému Q. G. , pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného Q. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22. februára 2012, sp. zn. 4 To 94/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 20. júna 2011, sp. zn. 3 T 115/2009, bol obvinený Q. G. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v obci G. T. I., okres Y. - B. dňa 26. júla 2008 v presne nezistenom čase, na dvore rodinného domu číslo XXX, po predchádzajúcej výmene názorov, fyzicky napadol poškodeného I. U. tým spôsobom, že ho zozadu udel železným roksorom po pätách nôh a keď následkom toho spadol na zem, kričal, že ho zabije a pokračoval v útoku tak, že ho uvedeným roksorom dvakrát udel po tvári a to podľa jej strane hlavy, následkom čoho poškodený upadol do bezvedomia spôsobiac mu čerstvé krvácanie pod tvrdú plenu mozgovú vľavo v čelovou - temeno -spánkovo - záhlavnej oblasti a čerstvé krvácanie pod tvrdú plenu mozgovú vľavo medzi záhlavným lalokom mozgu vľavo a mozočkom, opuch ľavej mozgovej pologule s presunom stredočiarových štruktúr mozgu o 1,7 centimetra, zlomeninu lebečnej klenby vľavo v spánko-temennej oblasti bez stlačenia úlomkov, otvorenú zlomeninu čelovej kosti vľavo s vtlačením úlomkov do hĺbky 0,5 centimetrov do čelovej dutiny na ploche 4 x 5 cm s pokračovaním zlomeniny na stropu orbity v oblasti prednej jamy lebečnej vľavo s tržnozmliaždenou ranou na koži i dĺžky 8 až 9 cm, zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, pomliaždenie mozgu v pravom čelovom laloku mozgu, tržnozmliaždenú ranu na tvári vľavo prechádzajúcu na ľavé dolné viečko dĺžky 8 až 9 cm, pričom uvedené zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 18 mesiacov.

Okresný súd uložil obvinenému Q. G. podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného Q. G. na náhradu škody voči poškodenému I. U. vo výške 10 834 eur.

Proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu podal obvinený Q. G., odvolanie. Krajský súd v Košiciach, na podklade podaného odvolania, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol podať odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní okresným súdom a správnosti skutkových zistení, ktoré preukazujú, že obvinený sa dopustil konania uvedeného vo výroku o vine, a preto Krajský súd v Košiciach, uznesením zo dňa 22. februára 2012, sp. zn. 4 To 94/2011, odvolanie obvineného Q. G. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený Q. G. prostredníctvom obhajcu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dovolateľ v dovolaní uvádza, že zásadné porušenie práva na obhajobu vzhláda najmä v tom, že na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nebol prítomný jemu ustanovený obhajca. Tento sa síce dal zastúpiť iným advokátom, s ktorého substitučným zastupovaním však obvinený vyjadril svoj nesúhlas. Napriek nesúhlasu obvineného sa verejné zasadnutie konalo.

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. g/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, vidí obhajoba v absencii nezúčastnenej osoby na obhliadke miesta činu dňa 28. júla 2008. V nadväznosti na to, je podľa názoru odvolateľa, nezákonným dôkazom nielen obhliadka miesta činu, ale aj všetky ďalšie dôkazy, nadväzujúce na závery obhliadky. V závere dovolateľ vyslovil názor, že keď napadnuté rozhodnutia sú založené na nezákonných dôkazoch, muselo tým dôjsť k nesprávnemu právnomu posúdeniu a následne aj k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci samej a k uloženiu nezákonného trestu, čím je naplnený i dovolací dôvod podľa písm. i/ ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené, dovolateľ navrhol najvyššiemu súdu, aby rozsudkom rozhodol, že uznesením krajského súdu bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por. porušený zákon v neprospech obvineného, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie, ako aj chybné konanie, ktoré mu predchádzalo, zrušil a rovnako zrušil aj rozsudok okresného súdu a prikázal mu, aby tento vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice - okolie, ktorá považovala obe rozhodnutia nižších súdov za zákonné a správne, založené na výsledkoch dokazovania, z ktorého vyplýva, že voči obvinenému Q. G. boli zabezpečené a vykonané dôkazy v miere dostatočnej na uznanie jeho viny zo spáchania žalovaného zločinu a následného vyvedenia tomu zodpovedajúcej trestnej zodpovednosti. Vyslovila záver, že v priebehu celého trestného konania nedošlo k porušeniu práv obvineného na obhajobu. Dovoláním napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli súdom

vykonané zákonným spôsobom. Okresný súd zistený skutok správne právne posúdil ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené, prokurátorka navrhla dovolaciemu súdu, aby dovolanie obvineného, v zmysle ustanovenia § 382 písm. c/ Tr. por., odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Q. G. nie je dôvodné.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Dovolanie bolo podané na Okresnom súde Košice - okolie, t.j. v mieste uvedenom v ustanovení § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukazuje na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por.

Obvinený primárne namietal, že žalovaného skutku sa nedopustil. Aj odvolací súd vo svojom uznesení, ktorým odvolanie obvineného Q. G. zamietol, konštatuje vo svojom odôvodnení, že prvostupňový súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obvineného G..

Pokiaľ ide dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a síce, že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu, dovolací súd len dodáva, že zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.). V prípade, ak obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať, potom je splnená táto podmienka dovolania spravidla vtedy, ak orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Obvinený mal počas celého konania dostatočný priestor na vyjadrenie sa ku všetkým skutočnostiam, pričom zo spisu nebolo preukázané, že by mu bolo bránené, resp. odopreté vykonávať svoje práva. Na verejnom zasadnutí pred odvolacím Krajským súdom Košice obvineného zastupoval advokát JUDr. Peter Majerník, na základe substitučného splnomocnenia od Mgr. Daniela Sopku - ustanoveného obhajcu obvinenému Q. G.. Ako vyplýva zo zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 22. februára 2012, prítomný obhajca JUDr. Peter Majerník predniesol konečný návrh, ku ktorému sa obvinený pripojil. Z uvedenej zápisnice nevyplýva, že by sa obvinený na prítomného obhajcu JUDr. Majerníka sťažoval alebo, že by nesúhlasil so zastupovaním jeho osobou.

Nakoľko obvineného zastupoval obhajca, ktorý taktiež využil právo vyjadriť sa k predmetu konania a dostatočným spôsobom obhajoval svojho klienta, obvineného argumentácia o zásadnom porušení práva na obhajobu, je nedôvodná.

Dovolací súd len dodáva, že hoci obvinený dovolaním napáda rozhodnutie, ktoré je podľa jeho názoru založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, oba súdy nižšej inštancie sa odvolacími námietkami obvineného podrobne zaoberali, pričom bola zákonným spôsobom vyhodnotená nielen výpoveď samotného poškodeného I. U. - objektivizovaná navyše závermi znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia PhDr. Evy Sklenárovej, ale aj výpoveď svedkyne I. Y., ktorá vyvrátila

obranu obvineného. Pokiaľ ide o námietku obvineného, ohľadne nezákonne získaného, resp. nezákonne vykonaného dôkazu, ktorým bola obhliadka miesta činu dňa 28. júla 2008, obhajoba túto nenamietala v nielen v odvolacom konaní, ale ani v prípravnom konaní pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania dňa 29. mája 2009, kde, ako to vyplýva o Záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, bol prítomný i obhajca obvineného Mgr. Jaroslav Martišuk. Najvyšší súd len dodáva, že možno súhlasiť s tým, že pri obhliadke mala byť prítomná nezúčastnená osoba, avšak samotná obhliadka miesta činu nie je, v danej trestnej veci, dôkazom ojedinelým. Samotná absencia nezúčastnenej osoby, nemôže urobiť tento dôkaz právne irelevantným, navyše, ak obsah zápisnice o obhliadke obsahuje len ustálené počasie a stručný popis polohy nehnuteľnosti a verifikuje skutočnosť, že miesto bolo odфотографované, o čom svedčí pripojená fotodokumentácia.

Ako vyplýva zo Zápisnice o obhliadke miesta činu zo dňa 28. júla 2008, pri obhliadke miesta činu bol osobne prítomný obvinený, vyšetrovateľ, kriminalistický technik a npor. I. U.. Pripojený Judikát R 8/2009 predložený v rámci dovolania obhajobou, sa preto nevzťahuje na teraz prejednávanú vec obvineného Q. G..

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda nie je daný.

V závere dovolateľ namietal, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, keďže on sa žalovaného zločinu ublíženia na zdraví nedopustil. Z tohto dôvodu došlo, podľa jeho názoru, k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Podľa citovaného ustanovenia môže byť dovolacím dôvodom len skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolací súd je preto viazaný zistením skutkového stavu veci, ako ho zistil a ustálil okresný súd. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce zistenie, podľa ktorého obvinený Q. G. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku prvostupňového súdu. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., zo spáchania ktorého bol obvinený uznaný vinným.

Na základe vyššie uvedeného možno zhrnúť, že dovolaním nie je možné primárne napádať skutkové okolnosti prípadu a na základe toho vyvodzovať nesprávnu kvalifikáciu skutku. Zákon v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. pripúšťa možnosť podania dovolania len v prípade, kedy na základe správne a úplne zisteného skutkového stavu veci bolo použité nesprávne právne posúdenie skutku alebo z dôvodu, že rozhodnutie bolo založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nie je daný.

Dovolací súd sa veľmi podrobne zaoberal všetkými vytknutými dovolacími dôvodmi i napriek skutočnosti, že tieto vôbec neboli odvolaním napádané, hoci už v pôvodnom konaní boli dovolateľovi známe (§ 371 ods. 4 Tr. por.)

K ostatným námietkam uvedených v písomných dôvodoch dovolania (motív, alkohol v krvi poškodeného, spochybnený vznik zranení poškodeného), dovolací súd len dodáva, že týmito sa zaoberali oba sudy nižších stupňov a dovolací súd sa s ich závermi stotožňuje.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Q. G. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.